

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg går ud fra, at hr. Anders Samuelson er enig i den præmis, han lagde frem i går, at også Det Radikale Venstre, om ikke andet – jeg ved godt ikke i virkeligheden, ikke i realiteternes verden, men i retorikken anerkender den frie forhandlingsret og den danske model. Det er jo grundlaget for, at vi står her og har diskussionen.

Det, der sker, er klart: Ventelisterne har naturligvis betydning for samfundet, i hvert fald for de patienter, som står på venteliste. Men man kunne jo vende spørgsmålet til Det Radikale Venstre om: Hvorfor har Det Radikale Venstre ikke brugt lidt flere kræfter på at hindre, at der i det daglige er ventelister?

Ventelister er jo ikke et problem, som er opstået i forbindelse med konflikten. I forbindelse med konflikten er ventelisterne blevet længere, men det er jo et generelt problem, at der er ventelister inden for sundhedssektoren.

En af måderne at løse det på er jo at sikre, at sygeplejerskerne har så tålelige og rimelige arbejdsforhold, at de også har interesse i at forblive på deres arbejdsplads frem for at søge andre steder hen, og at vi også kan skabe så attraktive muligheder for sygeplejerskerne, at unge generationer søger ind på sygeplejeuddannelsen. Det er jo det, der er hele ideen, hele kunsten for at få afskaffet ventelisterne. Det fremgår da også af regeringens eget udspil.

Så jeg må melde bolden tilbage: Det har intet med konfliktretten at gøre.

Første næstformand (Birte Weiss):

Og vi er hermed tilbage i ordførerrækken, og det er hr. Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, nu er det jo normalt således, at en andenbehandling af et lovforslag handler om ændringsforslagene, og man kan så diskutere, hvor meget debatten indtil nu har gået på dem.

Men der er jo sådan set stillet to ændringsforslag til regeringens forslag til indgreb over for konflikten. Og det ene forslag, som så har været en anelse debatteret, er kompensationsspørgsmålet. Hvis vi antager i den konkrete situation, at man, i og med man tager strejkeretten fra sygeplejerskerne i den konkrete situation, fjerner et våben i en konflikt, så vil det mest naturlige selvfølgelig være, at man giver en eller anden form for kompensation for det indgreb.

Hvilken kompensation, og hvordan den skal skrues sammen, har vi så forsøgt fra Dansk Folkepartis side at få en diskussion af med andre partier, en dialog om. Vi har også i udvalgsarbejdet forsøgt at få regeringens bud på, hvordan man kunne skruet det sammen; vi har været meget åbne over for, hvordan man skulle gøre det både rent teknisk og praktisk.

Det er desværre ikke lykkedes os at få regeringen på banen i det spørgsmål, måske næsten tværtimod. Derfor har vi så formuleret et ændringsforslag, som giver et bud på det.

Det andet ændringsforslag er mere fremadrettet, for det handler om, at vi konstaterer, at der med dette nu andet indgreb på sygehusområdet inden for ganske få år er meget stor tvivl om, hvorvidt man overhovedet kan diskutere, at der stadig findes en strejkeret på sygehusområdet.

Det er Dansk Folkepartis principielle holdning, at man skal finde et system for sygehusområdet, så der ikke er strejker, så man kan være sikker på, at de syge mennesker og folk, der i øvrigt har behov for at komme på sygehuset og til undersøgelser, selvfølgelig kan komme det og ikke risikerer, at der er konflikt-situation.

Men det kræver selvfølgelig, at man får et bud på, hvordan sådan en model kan skrues sammen, og hvad der så skal stilles i stedet for for de faggrupper, som må give afkald på strejkeretten. Derfor har vi i det andet ændringsforslag foreslået, at der nedsættes et udvalg mellem parterne, som skal udarbejde forslag til en aftale, hvorefter der gives afkald på strejkeretten samt de nærmere betingelser, kompensationer herfor.

Vi har noteret os i dagspressen, at vi faktisk ikke er ene om at have den holdning, som der her gives udtryk for. Ja, i udvalget støttede Kristeligt Folkeparti det, men jeg har så set bl.a. i Berlingske Tidende her til morgen, at både CD og også De Konservative er ude med samme holdning.

CD's gruppeformand, hr. Peter Duetoft, siger: »Man kan ikke kalde det en arbejdskamp, når vi griber ind efter en uge, men vi havde ikke andet valg. De har ikke en reel strejkeret, og det må man tage konsekvensen af,« siger Peter Duetoft, der foreslår, at sygeplejerskernes strejkeret ophæves, og at de i stedet får en højere løn.«

Og så kommer det videre: